

skal jeg først udtale, at jeg ikke kender tilstrækkeligt til Forholdene paa Færverne til, at jeg tør udtale nogen Mening om, hvor vidt det vilde være rigtigst at udvide Beskyttelsen til andre Bløddyr, end de her nævnte. Det kunde interessere mig i den Henseende at høre, hvad det ærede Medlem for Færverne (Olsen) mener om dette Spørgsmaal. For mig vil det naturligtvis al Tid være noget betænkeligt at fravige Lagtingets Indstilling og udvide Loven til andre Punkter, hvor Forholdene maaske dog ikke ere ganske de samme. Jeg ved ikke, hvorvidt disse Bløddyr forekomme i Naturen paa samme Maade og under samme Forhold som Muslingerne, og om derfor de samme Ulemper, som ere forbundne med den Maade, hvorpaa Muslingerne nu behandles, ogsaa foreligge med Hensyn til disse Dyr. Det skal jeg som sagt ikke udtale nogen bestemt Mening om; men i den Henseende venter jeg at blive nærmere oplyst af det ærede Medlem for Færverne.

Med Hensyn til det andet Punkt, som blev berørt af den sidste ærede Taler, skal jeg kun bemærke, at de af ham paapegede Forhold ere vel ikke den eneste Ulempe, der følger af den Omstændighed, at Lagtinget kun samles en Gang om Aaret. Det vil jo forekomme ved mange Lejligheder, at i de Tilfælde, hvor Lagtingets Samtykke behøves, kan en Sag komme til at vente længere, end den ellers i Følge sin Natur vilde behøve at vente. Men paa den anden Side lader dette Forhold, at Lagtinget kun samles en Gang om Aaret, sig vel ikke godt forandre. En Afkortelse af Fristerne kan jeg ikke tænke vil hjælpe ret meget. Hovedpunktet bliver bestandig dette, at naar Sagen lættes i Bevægelse saa nær ind paa den Tid, da Lagtinget skal holdes, at den ikke kan være fuldt færdig paa den Tid, maa den hvile et helt Aar, indtil Lagtinget næste Gang kommer sammen. Det er en Ulempe, der, som sagt, forekommer mig uundgaelig, men det er jo en Ulempe, som ogsaa vi kende om end i en anden Form herhjemme, idet der er saa mange Ting, som, da Rigsdagen kun træder sammen en Gang om Aaret, maa ligge hen, indtil Rigsdagen kommer sammen, om end det maaske kunde være nyttigt nok at faa den afgjort før.

Olsen: For saa vidt det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Høst) udtalte, at vi maaske her i Rigsdagen kunde faa Fristen for Bedtægternes Bekendtgørelse forkortet lidt, skal jeg udtale, at det vistnok vil være vanskeligt, idet Fristen er sat saa lang, fordi

Kommunikationsforholdene paa Færverne ere saa uheldige. Man vil jo altid gerne, naar man kan, spare paa Udgifterne, og naar denne Slags Bekendtgørelser skal sendes ved Lejlighed ud omkring til alle Sider, som det er foreslaaet i Lovudkastet, risikerer man, hvis Fristen sættes til 14 Dage eller 3 Uger, at de komme for sent paa sine Steder, og naar det skulde vise sig at være Tilfældet, vilde de, der være misfornøjede med en saadan Forbigaaelse, vide at benytte sig af den Omstændighed, at de ikke havde faaet Bekendtgørelsen i rette Tid. Jeg mener derfor, at det vil være det rigtigste at lade Bestemmelsen om Fristen staa, som den findes i Lovforslaget. Det ærede Medlem er jo meget godt kendt med Forholdene deroppe, og da Forslaget ikke kommer til øjeblikkelig Afgørelse, kan man jo tale om dette Punkt inden anden Behandling. — Med Hensyn til den anden Slags Musling, som det samme ærede Medlem omtalte, skal jeg udtale, at medens Blaamuslingen findes i selve Strandkanten, nogle Steder paa den Maade, at Muslingekanten ligger helt tør ved Ebber, og andre Steder paa den Maade, at kun en Del af den kommer oven Banded ved Ebber, medens den største Del ligger i Vandet, findes den anden Slags Muslinger længere ude i Dybet, hvor den sidder fast i Roden af Tangtængler, og hvor den har sit Opholdssted paa Klippegrund, kan den komme op paa tørt Land ved Ebber, men, som sagt, i Reglen bygger den i Tangtængler, som vokse i Havbunden ud for Kysten. Jeg tror næppe, at man overhovedet ad Lovgivningsvejen vil kunne komme til nogen heldig Løsning med Hensyn til Spørgsmaalet om at faa Beskyttelsen af denne Musling ind under faste Regler. Der gives saa endelig Steder, hvor man fisker dem med en Slags Russer. Nogle Steder river man dem op fra Havbunden ved at trække med Krog eller Net og lade disse gribe fat i Tangtænglerne, som man saa river op, og andre Steder gaar man langs Stranden og ligger efter, hvor Muslingen sidder fast mellem Klipperne, og saa hugger man den op der. Men som Regel bygger den ude paa dybere Vand. Den anden Slags Musling, som det ærede Medlem omtalte, er en Slags Søsnegl, som man paa Færverne kalder for Gøkker, som bygger paa Sandgrund ude paa Dybet. Den bliver fanget paa den Maade, at man stikker Torstehoveder paa et Stykke Bine, som lægges ud i Vandet. Muslingen kryber saa paa Torstehovederne og suger sig fast i Kødets, ved hvilket den hænger saa fast, at man kan trække Hovederne op i Vandstørpen, hvor man med Net opfanger Hovederne tilligemed